

hele, nu er bleven for moden til, at der ad den Vej kan haabes paa reaktionære Reforme paa Valgkomraaderne.

Hvad angaar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds og den fraværende Repræsentant for Kjøbenhavns 2den Valgkreds, skal jeg sige, at med de Anskuelser, de Herrer repræsenterer, vil det vel nok snart være paa Tiden, at Kjøbenhavns almindelige Vælgerklasse ser sig om efter andre Repræsentanter. Jeg udtaler et stille, skjult Haab om, at det maa ske i en meget nær Fremtid.

Det ærede Medlem for Kristianshavn (Hørdum) gav Forslaget sin Tilslutning, ikke saaledes, at han kaldte det et ideelt Forslag, idet det Parti, han tilhører, jo kæmper for den almindelige Valgret, hvilket det Parti, jeg tilhører, imidlertid ogsaa gør. Jeg skal vedkende mig, at jeg er fuldt ud Tilhænger af den almindelige Valgret, ogsaa paa det kommunale Omraade, og jeg vil ikke lægge Skjul paa, at naar denne Sag Aar efter Aar fra Højres Side slaas ned, vil den, hvis den atter skulde opstaa af Graven, neppe opstaa i reaktionær Skikkelse, men opstaa som et Forslag, der gaar ud paa Fremme og Realisation af den almindelige Valgrets Princip.

Jeg skal hermed atter lægge Modstanderne paa Sinde, at de ikke berede dette Forslag unødige Hindringer. Jeg tror, det vil være til Held for Byen, og dette at spekulere aabent eller skjult i Byens Ulykker for sine reaktionære Interesser, tror jeg er et Standpunkt, som ikke i Længden vil kunne holdes. I hvert Fald have vi nu givet et Tilbud; nu bliver det de andre Herrer's Sag at tage imod det eller lade det ligge.

Hammerich: Jeg skal dog over for det ærede Medlem for Kristianshavn (Hørdum) udtale, at jeg ingenlunde ønsker, at Højre skal holde sig udenfor, naar det ikke helt kan regere; men de Udtalelser, det ærede Medlem begyndte med, gik ganske sikkert ud paa, at han helst saa, at Social-Demokratiet opretholdt Forlangendet om at blive et saa at sige uafsætteligt Flertal. Han mente, at nu, da de vare energerende, vilde de helst blive staaende derved; det var derfor en Indrømmelse, man vilde gøre, naar man ogsaa lod andre have lidt med at sige. Jeg er nu overbevist om, at det Resultat, der vilde komme ud af denne Lov, vilde blive, at ogsaa andre Afskygninger vel vilde blive repræsenterede i den Forsamling, men at det

ærede Medlems Parti ganske vist vilde være energerende og som saadant tilmed uafsætteligt. Det er for mig den væsentlige Grund til slet ikke at bryde mig om dette Forslag, at jeg tror, at saa vilde det, man som medrepræsenterende derinde var i Stand til, være: en enkelt Gang at udøve en betydningsløs Kritik, andre Gange at gaa med til at dække over noget, som man ikke ansaa for heldigt, fordi man jo ikke altid kan være i Opposition. Naar man i øvrigt har betegnet den Retning, hvori jeg antydede, at en Løsning skulde gaa, som noget absolut reaktionært, vil jeg dog erindre det ærede Medlem om, at vi have siddet sammen i et Udvalg — det var ikke i 1895, men før den Tid — og dette Udvalg, som var det største Udvalg, jeg har siddet i, nemlig 17 Medlemmer, var enigt om — ja med et lille Forbehold fra det ærede Medlems og et andet Medlems Side, men de 15 Medlemmer vare enige om — at anmode den daværende Regering om at gaa til en Forandring, der just gik i den Retning, jeg har anbefalet. Det var den sunde Fornuft, der den Gang regerede. Jeg haaber, den kommer op igen, og til den Tid vil jeg helst venté med Reformen.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg vil i Anledning af det Forslag, som nu er til Behandling, og som jo er enslydende med Vedtagelsen her i Fjor, henholde mig til, hvad jeg den Gang udtalte, at jeg ved, jeg finder Medhold hos den ærede Ordfører, naar jeg ikke over for ham udtaler mig vidtløftigt om denne Sag, da han nylig betegnede den som overmaade uddebatteret. Jeg formoder derfor, at den ærede Ordfører enten har i Sinde at foreslaa Folketinget at gøre Indrømmelser over for det andet Ting, eller at han er kommen paa det rene med, at man i det andet Ting i Aar er af en anden Mening om denne Sag end den, man havde for ikke mange Maaneder siden, ellers ved jeg nemlig ikke rigtigt, hvorfor Lovforslaget fremsættes nu igen i den Form, hvori det strandede sidst. Skulde det lykkes enten ad den Vej, at man faar Landstinget til at gaa med, eller derved, at man imødekom Landstingets Ønsker mere, end man her var villig til i Fjor, saa ser Regeringen gerne, at denne Sag bliver bragt ud af Verden.

Det ærede Medlem for Kristianshavn (Hørdum) udtalte — og det er det, der foranledigede mig til nu at tage Ordet — at Højre, hvilket altsaa i denne Sag er Landstinget, som har nægtet Loven i den